ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

"ΕΥΛΟΓΗΣΕΙΣ ΤΟΝ ΣΤΕΦΑΝΟΝ ΤΟΥ ΕΝΙΑΥΤΩ ΤΗΣ ΧΡΗΣΤΟΤΗΤΟΣ ΤΟΥ,,

Τοῦ ἀρχιμανδρίτου κ. Χριστοφόρου Παπουτσοπούλου Ἱεροκήρυκος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀθηνῶν.

Μὲ θεβαιότητα ἐκφράζεται ὁ θεόπνευστος προφήτης χωρὶς νὰ τοῦ μένῃ ἡ παραμικρὰ ἀμφιβολία. Αἱ εὐεργεσίαι τοῦ Θεοῦ, αἱ ὁποῖαι ἱπλουσιώτατα καὶ κατ' ἐπανάληψιν ἕως τότε εἶχαν δοθῆ εἰς τὸν ἴδιον προσωπικῶς καὶ εἰς ὁλόκληρον τὸν περιούσιον τοῦ Θεοῦ λαὸν ἦσαν ἐγγύησις ὅτι καὶ εἰς τὸ μέλλον δὲν θὰ ἔπαυαν νὰ παρέχωνται ἀπὸ μεγαλόδωρον Πατέρα εἰς τὰ παιδιά Του. Καὶ ἰδοὺ λοιπὸν ἐξ ἀφορμῆς μεγάλης εὐεργεσίας τοῦ Θεοῦ— εἶχε στείλει ὁ πανάγαθος βροχὴν ἔπειτα ἀπὸ περίοδον ξηρασίας — ἀπευθύνεται πρὸς τὸν Αἰώνιον, τὸν Κύριον καὶ ἐξουσιαστὴν τῶν χρόνων καὶ τῶν καιρῶν καὶ τοῦ λέγει. "Ὦ Θεέ μου, ὅπως τώρα ἔτσι καὶ πάντοτε «εὐλογήσεις τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός Σου». Θὰ εὐλογήσῃς καὶ τώρα, θὰ εὐλογῇς πάντοτε ὁλόκληρον τὸ ἔτος. Θὰ μᾶς χαρίζῃς εἰς κάθε ἐποχὴν τὰ ἀγαθά σου καὶ τὰς εὐεργεσίας σου. Ἐπειδή, λοιπόν, καὶ ἡμεῖς εὑρισκόμεθα εἰς τὴν ἀρχὴν νέου ἔτους, τὸ ὁποῖον ἡ ἀγαθότης τοῦ Θεοῦ ἐχάρισεν, Ἐλα ἀδελφέ μου, νὰ κάμωμεν μερικὰς σκέψεις ἐπάνω εἰς τὰ θεόπνευστα λόγια τοῦ προφητάνακτος.

****

«Εὐλογήσεις τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός Σου».

Στέφανον κυριολεκτικῶς ἀποτελεῖ τὸ ἔτος μὲ τὰς τέσσαρας ἐποχάς του. Ἡ μία διαδέχεται τὴν ἄλλην καὶ προβαίνει εἰς τὰ καλὰ τῆς προηγουμένης τὰ ἰδικά της δῶρα, ὅσα ὁ πανάγαθος κυβερνήτης τοῦ κόσμου ἔχει καθορίσει δι' αὐτήν. Ἡσυχάζει τὸν χειμῶνα ἡ γῆ ὡσὰν νὰ κοιμᾶται καὶ νὰ ξεκουράζεται ἔπειτα ἀπὸ τὴν προηγηθεῖσαν καρποφορίαν. Καὶ ἀνακτᾷ λοιπὸν δυνάμεις καὶ δέχεται τὰ πλούσια νάματα τῶν βροχῶν καὶ τῶν χιόνων καὶ τὰ κρύβει ἀσφαλῶς εἰς τοὺς κόλπους της διὰ νὰ ἐξορμήσῃ καὶ πάλιν μετ' ὀλίγον πρὸς νέαν καρποφορίαν. Καὶ ἔρχεται ἡ ἄνοιξις καὶ ἐνδύει τὴν γῆν μὲ τὸν καταπράσινον τάπητα τῆς χλόης καὶ τὴν περιβάλλει μὲ τὸν μανδύαν τῶν θαλερῶν δένδρων διὰ νὰ ἀκολουθήσῃ τὸ καλοκαίρι καὶ τὸ φθινόπωρον μὲ τὸν θερισμὸν καὶ τὴν ἐσοδείαν τῶν ποικίλων προϊόντων. Τώρα τὰ ἀλώνια γεμάτα ἀπὸ τὸ χρυσάφι τῆς γῆς ἀπὸ τὰ πλούσια δεμάτια τοῦ σιταριοῦ διὰ νὰ παρασκευασθῇ ὁ ἄρτος ποὺ «στηρίζει καρδίαν ἀνθρώπου». Καὶ ἔπειτα οἱ ληνοὶ μὲ τὸ προϊὸν τῆς ἀμπέλου, τὸν οἶνον «τὸν εὐφραίνοντα καρδίαν ἀνθρώπου». Καὶ ἀκολούθως ἡ συγκομιδὴ τῶν ἐλαιῶν, τοῦ πολυτιμοτάτου αὐτοῦ προϊόντος, ποὺ εἶναι σύμβολον τῶν δωρεῶν καὶ τῶν χαρίτων τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Μὲ λυρισμὸν ἐξαίρετον ὁ ψάλτης τοῦ Ἰσραὴλ περιγράφει τὴν ποικιλίαν τῶν δωρεῶν τοῦ Θεοῦ κατὰ τὰς διαφόρους ἐποχάς. «Ἐπεσκέψω τὴν γῆν (διὰ τῆς πλουσίας βροχῆς) καὶ ἐμέθυσας αὐτὴν... ἡτοίμασας τὴν τροφὴν αὐτῶν (τῶν ἀνθρώπων δηλαδή)... εὐλογήσεις τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου καὶ τὰ πεδία σου πλησθήσονται ποιότητος (αἱ πεδιάδες θὰ γεμίσουν ἀπὸ καρπούς...) αἱ κοιλάδες πλημθυνοῦσι σῖτον κεκράξονται καὶ γὰρ ὑμνήσουσι» (Ψαλμ. ξδ' 10 — 14). Ὅλα τὰ προσωποποιεῖ, ὅλα μὲ τὴν εὐγνώμονα ψυχὴν καὶ τὴν θεοφώτιστον φαντασίαν του τὰ ζωντανεύει καὶ τὰ παρουσιάζει ὡσὰν νὰ ἔχουν λογικὸν καὶ νὰ ὑμνοῦν τὸν μεγαλόδωρον Δημιουργόν. Καὶ διατί ὄχι ; Ὅλα ὅσα ὑπάρχουν καὶ ὅσα συμβαίνουν μὲ τὸ θέλημα τοῦ Παντοδυνάμου γίνονται.

****

«Εὐλογήσεις τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου».

Ἀλλὰ δὲν εἶναι τὰ φυσικὰ φαινόμενα καὶ ἡ ἐναλλαγὴ τῶν ἐποχῶν του ἔτους καὶ ἡ ποικιλία τῶν καρπῶν τῆς γῆς, τὰ μόνα γεγονότα εἰς τὰ ὁποῖα ἐκδηλώνεται ἡ εὐλογία τοῦ Θεοῦ καὶ τὰ ὁποῖα ἀπαρτίζουν τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ. Κάθε νέον ἔτος, ποὺ προστίθεται εἰς τὴν ζωήν μας, συνοδεύεται καὶ ἀπὸ πλῆθος πνευματικῶν εὐλογιῶν φανερῶν καὶ ἀφανῶν. Καὶ παρέχονται αἱ πνευματικαὶ αὐταὶ εὐεργεσίαι τοῦ Θεοῦ διὰ νὰ καρποφορῇ ὁ ἄνθρωπος τοὺς καρποὺς τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου, τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ὑπομονὴν καὶ τὴν πραότητα καὶ τὴν πίστιν καὶ τὴν ἐλπίδα καὶ τὰς ἄλλας ἀρετάς, ποὺ ζητεῖ ὁ Θεὸς ἀπὸ ἡμᾶς. Εὐλογία Θεοῦ θὰ εἶναι κατὰ τὸ νέον ἔτος νὰ μετανοήσουν, ὅσοι ἀκόμη ζοῦν ἀμαρτωλὴν ζωήν. Εὐλογία Θεοῦ εἶναι νὰ ἀνοίγουν τὰ μάτια τῆς ψυχῆς ἄλλων καὶ νὰ ἐκτιμήσουν τὰς δωρεὰς καὶ εὐεργεσίας τοῦ Θεοῦ. Εὐλογία Θεοῦ εἶναι νὰ λυθοῦν τὰ προβλήματα καὶ τὰ ζητήματα ποὺ μᾶς ἀπασχολοῦν, νὰ ἀπαλλαγῶμεν ἀπὸ παντοειδῆ θλιβερὰ περιστατικά, τὰ ὁποῖα χύνουν τὴν πικρίαν καὶ τὴν λύπην καὶ μᾶς στεροῦν τὴν χαρὰν καὶ μᾶς ἀφαιροῦν τὴν εἰρήνην ἀπὸ τὴν ψυχήν. Εὐλογία Θεοῦ εἶναι νὰ πειισθῇ ὁ νέος νὰ ἀκολουθήσῃ σταθερὰ τὴν ὁδὸν τῆς ἀρετῆς καὶ ὁ κουρασμένος ὁδοιπόρος τῆς ζωῆς νὰ εὕρῃ τὴν ἀνάπαυσιν καὶ τὴν ἀναψυχὴν κοντὰ εἰς τὸν Σωτῆρα καὶ ὁ ὡρίμος πρεσβύτης μὲ χρηστὰς ἐλπίδας νὰ ἀτενίζῃ εἰς τὴν αἰωνιότητα, πρὸς τὴν ὁποίαν ἴσως προσεγγίζει.

Καὶ εἶναι ἀκόμη πλῆθος περιπτώσεων εἰς τὰς ὁποίας ἡ εὐλογία τοῦ Θεοῦ ἐκδηλώνεται, τόσον πλῆθος, ὅσοι οἱ ἄνθρωποι, ἀφοῦ δι' ὅλους ἐνδιαφέρεται ὁ οὐράνιος πατὴρ καὶδιὰ τὴν σωτηρίαν ὅλων ἐργάζεται συνεχῶς καὶ κατὰ μυρίους τρόπους.

Φίλη ψυχή, τί σκέπτεσαι; Δὲν θέλεις λοιπὸν νὰ ἀπολαύσῃς καὶ σὺ τὰς πλουσίας εὐλογίας τοῦ Θεοῦ καὶ κατὰ τὸ νέον ἔτος ; Ὦ, τὸ θέλεις, τὸ ποθεῖς, διότι κάθε Χριστιανὸς τὴν εὐλογίαν τοῦ Θεοῦ τὴν θεωρεῖ, ὅπως καὶ εἶναι, πηγὴν κάθε καλοῦ καὶ ἀγαθοῦ. Ἔλα, λοιπόν, νὰ καταφύγωμεν εἰς τὸν πλουσιόδωρον χορηγὸν τῶν ἀγαθῶν, εἰς τὸν στοργικόν μας Πατέρα, νὰτὸν εὐχαριστήσωμεν, νὰ τὸν ἱκετεύσωμεν καὶ νὰ τοῦ εἰπωμεν :

****

Μέχρι τώρα, Κύριε, ἡ πατρική σου ἀγάπη μᾶς ἐχάρισεν πλῆθος δωρεῶν, πνευματικῶν καὶ ὑλικῶν, ἔστω καὶ ἂν μερικὲς φορὲς δυσάρεστα καὶ ἀνεπιθύμητα γεγονότα συνέθησαν εἰς τὴν ζωήν μας. Θερμὴν, λοιπόν, σοῦ ἀναπέμπομεν τὴν εὐχαριστίαν καὶ ἀπὸ τὸ βάθος τῆς ψυχῆς μας δοξάζομεν τὴν Μεγαλωσύνη σου. Καὶ τώρα ποὺ εὑρισκόμεθα εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ νέου ἔτους ὁλόθερμα σοῦ ἀναπέμπομεν τὴν ἱκεσίαν. Κύριε «εὐλόγησον τὸν στέφανον το ὀνέου ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου». Δῶσε εἰς τὴν γῆν τὴν εὐλογίαν σου. Ὀδήγησε, Κύριε, τοὺς ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν. Στήριξε τοὺς ἀγωνιστὰς τοῦ καθήκοντος. Παρηγόρει τοὺς θλιβομένους. Δίδε ὑπομονὴν εἰς τοὺς πάσχοντας. Καὶ ὅπως ἡ γῆ καὶ κατὰ τὸ νέον ἔτος μὲ τὴν εὐλογίαν σου θὰ μᾶς χαρίσῃ τοὺς παντοειδεῖς καρπούς της διὰ τὴν συντήρησίν μας, δῶσε μας τὴν χάριν σου πλουσίαν, ἵνα καὶ αἱ ψυχαί μας παράγουν καρποὺς πνευματικοὺς, τοὺς ὁποίους νὰ τοὺς δέχεσαι «εἰς ὀσμὴν εὐωδίας», καταξιώνουν ἡμᾶς τῆς οὐρανίου δόξης εἰς τὴν βασιλείαν σου. Ἀμήν.

ΧΡΙΣΤ. Ν. ΠΑΠΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΗΜΕΡΑ ΗΜΕΡΑ ΔΩΡΟΥ ΚΑΙ ΧΑΡΑΣ

ΜΙΑ ΕΟΡΤΗ ΔΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ

ΕΙΣ ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΠΛΕΟΝ ΔΥΣΚΟΛΗ

ΜΕΡΙΚΑΙ ΑΠΛΑΙ, ΑΛΛΑ ΠΟΛΥΤΙΜΑΙ ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ

Εἶναι χιλιοεπωμένο καὶ πολὺ γνωστὸ ὅτι αὐτὲς οἱ ἡμέρες, οἱ γιορτὲς τῆς πρωτοχρονιᾶς, εἶναι οἱ ἡμέρες τῶν παιδιῶν. Αὐτὰ εἶναι ποὺ τὶς χαίρονται περισσότερο ἀπ' ὅλους μας, γυρίζοντας στοὺς φωτισμένους δρόμους καὶ θαυμάζοντας τὶς στολισμένες βιτρίνες, νοιώθοντας ξένοιαστο καὶ ἐλεύθερο τὸν ἑαυτό τους μὲ τὴν δεκαπενθήμερη διακοπὴ τῶν σχολείων, περιμένοντας τὸν "Αη—Βασίλη, ἂν εἶναι μικρά, ἢ τὸν μπαμπὰ καὶ τοὺς θείους ἂν εἶναι μεγαλύτερα, νὰ τοὺς φέρουν τὰ πρωτοχρονιάτικα δῶρα τους. Γι' αὐτὰ ἀκόμη κάθε σχεδὸν σπίτι θὰ κάνῃ μιὰ μικρὴ γιορτούλα,

"Αλλοτε μιὰ τέτοια συγκέντρωσις μποροῦσε ν' ἀντιμετωπισθῇ μόνον ἀπ' ὅσους εἶχαν μιὰ ἀρκετὴ χρηματικὴ ἄνεσι, διέθεταν μεγάλο σπίτι καὶ εἶχαν τοὐλάχιστον μιὰ ντανταὶ νιὰ τὰ παιδιά τους. Σήμερα τὰ πράγματα εἶναι πολὺ πιὸ ἁπλᾶ. Δὲν ὑπάρχει κανεὶς λόγος νὰ καταπλήξῃ κανεὶς τὰ παιδιὰ μὲ βουνὰ ἀπὸ γλυκίσματα, καὶ μπαμπόνια καὶ καταρράκτες ἀπὸ ζεστὴ σοκολάτα ἢ πορτοκαλλάδα. Ἔτσι κι' ἀλλοιῶς αὐτὲς τὶς ἡμέρες ὑπάρχουν στὸ σπίτι γλυκά: κουραμπιέδες, μελομακάρονα, τσουρέκια. Μπορεῖτε νὰ τὰ θάλετε σὲ δυὸ δίσκους καὶ νὰ τὰ προσφέρετε, κόβοντας τὸ τσουρέκι σὲ φέτες, πνάζοντας τὶς πολλὲς ζάχαρες ἀπ' τοὺς κουραμπιέδες καὶ ἀποφεύγοντας τὰ μελομακάρονα ποὺ στάζουν μέλι καὶ θὰ πασαλείψουν ὅλον τὸν κόσμο.

Ἐπὶ πλέον μπορεῖτε νὰ ἑτοιμάσετε καὶ μερικὰ μικρὰ σάντουϊτς μὲ ψωμὶ τῆς μπύρας καὶ μορταδέλα ἢ φιλέτα ρέγκας ἢ πάστα ἀντζούγιας μὲ βούτυρο ἢ ζαμπόν. Τὰ παιδιὰ τρελλαίνονται γιὰ τ' ἀλμυρά, ὡς ποτὸ θὰ προσφέρετε πορτοκαλάδα ἢ βυσσινάδα.

Ὡς πρὸς τὸ ντύσιμο τῶν παιδιῶν σας ἐπίσης δὲν πρέπει πολὺ νὰ ἀπασχοληθῆτε, εἴτε καλέσετε στὸ σπίτι σας τοὺς φίλους των, εἴτε τὰ στείλετε καλεσμένα σὲ ἄλλο σπίτι. Σήμερα τὰ παιδιὰ ντύνονται πολὺ ἁπλᾶ, μπορεῖτε νὰ βρῆτε ὡραιότατα ἕτοιμα φορεματάκια, φουστίτσες, παντελόνια, πουλόβερ καὶ τὰ καινούργια συνθετικὰ ὑφάσματα ἔχουν τὸ μεγάλο προσὸν νὰ πλένωνται καὶ νὰ μὴ χρειάζωνται σιδέρωμα. Ἡ κορούλα σας π. χ. μπορεῖ νὰ φορέσῃ μιὰ πλισσὲ φουστίτσα ἀπὸ τερυλὲν ἢ τεργκὰλ μὲ τιράντες ἢ χωρίς.

Θὰ τὴν συνοδεύσῃ μιὰ λευκὴ ἢ ἀνοικτόχρωμη μπλούζα καὶ ἕνα ὡραῖο πλεκτὸ ζακετάκι σὲ ζωηρὸ χρῶμα. Ἂν θέλετε ἕνα φόρεμα πιὸ λουσάτο ὑπάρχουν ὡραιότατες ὀργκάντζες ἢ μουσελίνες μὲ λουλουδάκια σὲ συνθετικὰ ὑφάσματα, ποὺ ἔχουν τὸ μεγάλο προσὸν νὰ μπαίνουν στὴ σκάφη, νὰ καθαρίζωνται μ' ἕνα ἁπλὸ σαπούνισμα καὶ νὰ ξαναβρίσκουν τὴν πρώτη τους φρεσκάδα χωρὶς νὰ χρειάζωνται κἂν σίδερο.

Τὸ ἀγοράκι σας ἐπίσης θὰ τὸ ντύσετε κομψὰ καὶ πρακτικά. Πουκάμισο λευκὸ χάριν ἐπισημότητος, μὲ γραβατίτσα ἢ παπιγιὸν ἂν θέλῃ νὰ φαίνεται σὰν μικρὸς κύριος, πουλόβερ ἢ ζιλεδάκι πλεκτὸ μὲ κουμπιὰ καὶ παντελόνι μακρὺ ἀπὸ θελοῦδο κοτελὲ ἢ κοντὸ ἀπὸ τερυλέν, σὲ χρῶμα μπὲζ ἢ μπλὲ ἢ γκρί. Μ' ἕνα τέτοιο ντύσιμο μποροῦν καὶ τὰ παιδιὰ τὰ καημένα νὰ παίξουν καὶ νὰ χορεύσουν ἐλεύθερα, χωρὶς νὰ φοβοῦνται ἐκεῖνο τὸ αἰώνιο «μὴ» τῶν μαμάδων ποὺ τοὺς χαλάει ὅλο τὸ κέφι. «Μὴ καὶ λερώσῃς τὸ φόρεμά σου!». «Μὴ, καὶ θὰ χύσῃς σιρόπια στὴ φούστα σου!». «Μὴ τοῦτο, μὴ κεῖνο!».

Βέβαια πρέπει νὰ ληφθοῦν καὶ ὡρισμένα μέτρα γιὰ τὴν προστασία καὶ τὴν προφύλαξι τῶν ἐπίπλων τοῦ σπιτιοῦ ἀλλὰ καὶ τῶν ἴδιων τῶν παιδιῶν.

Ὅταν πρόκειται νὰ συγκεντρωθοῦν παιδιὰ στὸ σπίτι σας θ' ἀπομακρύνετε κάθε εὔθραυστο ἀλλὰ καὶ κάθε βαρὺ ἀντικείμενο: Βάζα, μπιμπελό, λάμπες γραφείου, μπρούντζινα ρολόγια κλπ. Ἀπαραιτήτως θὰ βγάλετε τὰ χαλιά, πρῶτον γιὰ νὰ χορεύουν καὶ νὰ παίζουν ἐλεύθερα, δεύτερον γιὰ νὰ μὴ σκοντάφουν καὶ τρίτον γιὰ νὰ μὴν τὰ λερώσουν.

Γιὰ τὶς κουρτίνες τὸ θέμα εἶναι κάπως πιὸ πολύπλοκο. Δὲν εἶναι εὔκολο νὰ τὶς βγάλετε, μπορεῖτε ὅμως νὰ τὶς τραβήξετε στὴν ἄκρη. Τὸ ἴδιο θὰ κάνετε καὶ μὲ τὰ στόρ "Αν εἶναι ἀπὸ φιλὲ ἢ ἀπὸ τερυλὲν δὲν σᾶς νοιάζει καὶ τόσο γιατὶ δὲν σχίζονται εὔκολα, κα ἰὰν λερωθοῦν, μ' ἕνα βούτηγμα στὸ νερὸ βρίσκουν τὴν πρώτη τους φρεσκάδα.

Τέλος μοιράστε μερικὰ μικρὰ δῶρα σ' ὅλους τοὺς καλεσμένους σας. Μὴ τρομάζετε! Βρίσκετε πολὺ νόστιμα πραγματάκια μὲ πέντε καὶ μὲ δέκα δραχμὲς τὸ πολύ. Ἀρκεῖ μιὰ μικρὴ σφυρίχτρα τῆς δραχμῆς ἢ ἕνα μπαλόνι γιὰ νὰ κάνῃ εὐτυχισμένο ἕνα παιδί, κι' αὐτὴ τὴν εὐτυχία δὲν πρέπει νὰ τὴν στερήσουμε!

Ἡ κ. Κέννεντυ, σύζυγος τοῦ Ἀμερικανοῦ Προέδρου ἐπεσκέφθη τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἕνα Νοσοκομεῖον Παίδων καὶ ἐμοίρασε εἰς τοὺς μικροὺς ἀσθενεῖς διάφορα δῶρα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ, παιδίατρος Ἐπιστημονικὸς Διευθυντὴς Νοσοκομείου Παίδων, ὁδὸς Γεροκωστοπούλου 52. Τηλ. 24—39.

Διὰ νὰ ἀποφευχθῆ ὁ κατήφορος

ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΝΕΑ ΓΕΝΕΑ

ΤΙ ΕΠΙΒΑΛΛΕΤΑΙ ΝΑ ΓΙΝΗ

Τοῦ κ. Πολυχρ. Καράγεωργα

Ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεώς του ἐπὶ τῆς γῆινης σφαίρας, ὡς δημιούργημα καὶ δημιουργικὸν ὄν παλεύοντας συνεχῶς μὲ τὸν ἑαυτόν του καὶ μὲ τὸ περιβάλλον του ἐνεφάνισε διὰ μέσου τῶν αἰώνων ποὺ βαραίνουν καὶ ἀπαριθμοῦν τὸ διάβα τῆς ζωῆς του πολλὰς τεχνικὰς καὶ κοινωνικοθρησκευτικὰς μεταλλαγάς.

Κατ' ἀρχὴν στὰστενὰπεριθώρια τῆς ἐμφανίσεώς του ἀγωνιζόμενος νὰ διερευνήσῃ καὶ νὰ διευρύνῃ τὸ νόημα τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἀποστολῆς του, ἐπιπίπτει ἐπὶ τῆς μιᾶς μεταλλαγῆς εἰς τὴν ἄλλην. Συσπειροῦται σὲ μάζες καὶ σὲ κοινωνίες καὶ διερευνᾶ νὰ ἀνακαλύψῃ τὸν δημιουργόν του τὸ ἀρχικὸν αἴτιον τῆς ζωῆς κατὰ Κομφούκιον καὶ τὸ θεῖον κατὰ Μωϋσῆν, στὴν ὕπαρξιν τοῦ ὁποίου πιστεύει καὶ ἐναλλάσσει συνεχῶς τὴν δοξασίαν του δι' αὐτό. Διαιρεῖται σὲ φυλὰς καὶ σὲ δόγματα δημιουργεῖ πολιτισμοὺς καὶ πολιτεύματα δοκιμάζει μεταπτώσεις καὶ καταστροφὰς καὶ βαδίζει γοργὰ τὸν δρόμον τῆς ἐξελίξεώς του μὲ τὴν ἐλπίδα τῆς καλλιτέρας του αὔριον καὶ τῆς ἐπὶ τὸ τελειότερον διαμορφώσεώς του.

Μεταστρέφει καὶ ἀντικαθιστᾶ τὸ παλαιὸν διὰ τὸ νέου καὶ συνεχῶς ἐναλλάσσει πορείαν δημιουργῶντας ἔτσι σταθμοὺς εἰς τὴν Ἱστορίαν.

Ὡς δυσπόστατον ὅμως δημιούργημα τοῦ Θεοῦ ἐμφορεῖται μὲ τὴν ὑλικὴν ἀρνητικότητα καὶ τὴν πνευματικὴν θετικότητα.

Οἱ ἰδιότητες ποὺ συγκροῦονται μεταξὺ των καὶ ὑποχρεώνουν τὸν ἄνθρωπον κατ' ἀρχὴν νὰ παλαίσῃ μὲ τὸν ἑαυτόν του καὶ ἔπειτα μὲ τὸ περιβάλλον του διὰ νὰ ἐναρμονίσῃ τὰς δύο αὐτοῦ ἰδιότητας σὲ θετικὴν λειτουργίαν, ὅπου ὁ πνευματικὸς ἰδιωματισμὸς ἐπιβάλλεται τῶν ὑλικῶν ἀπαιτήσεων καὶἐπικρατεῖ ἡὑπὸ τοῦ Δημιουργοῦ θεία ἀποστολὴ τοῦ ἀνθρώπου.

Σ τὴν Ἱστορίαν του ὅμως καὶ στοὺς διαφόρους σταθμοὺς ποὺ παρουσίασε ὡς σήμερα σὲ πολὺ ἐλαχίστας περιόδους τόσον μεμονωμένως ὅσον καὶ σὲ εὐρείας κοινωνικὰς ἐμφανίσεις τουπαρουσίασε ἐναρμονισμὸν τῶν δύο αὐτοῦ ἰδιοτήτων.

Κατὰ τὸ πλεῖστον ὅμως ἐνῷ μάχεται νὰ ἐξευγενίσῃ τὸν ἑαυτόν του καὶ τὸ περιβάλλον του ἐνῷ ἀναζητῇ τὴν ἀλήθειαν καὶ ἀπεχθάνεται τὸ ἔγκλημα καὶ τὴν ἀδικίαν, ἐνῷ συμπονῇ τὴν πενίαν καὶ ἀποτροπιάζει πρὸ τῆς σατυρικῆς σαδιστικῆς ἀηδίας δὲν διστάζει μὲ τὴν αὐτὴν εὐκολίαν ὑπακούοντας στὴν προσωπικὴν ὑλικὴν ἐπιθυμίαν νὰ γίνῃ δημιουργὸς τῶν πιὸ ἀποτρόπαιων καὶ ἀηδιαστικῶν ἐγκλημάτων.

Κατήργησε τὸν αὐτοσεβασμὸν καὶ ἀδιαφορεῖ διὰ τὸ περιβάλλον καὶ παροπαίων συνεχῶς χύνει ποταμοὺς αἱμάτων εἴτε μεμονωμένως εἴτε συγκεκροτημένος εἰς εὐρείας κοινωνίας κατὰ τοὺς σταθμοὺς τῆς ἱστορίας του.

Ἔτσι εἰς τὸν τελευταῖον σταθμὸν τῆς ἱστορίας τοῦ ἀνθρωπίνου γένους ποὺ μέλλει νὰ ἀναμορφώσῃ τὸν ἄνθρωπον καὶ νὰ τὸν ἀπαλλάξῃ ἀπὸ τὴν παλαιὰν ἁμαρτίαν ἐνῷ καταλήγει νὰ ἀναζητῇ τὴν ἀλήθειαν καὶ νὰ πλησιάσῃ τὸ θεῖον, δὲν τὸν συγκινοῦν ὅμως οὔτε οἱ προφῆται ποὺ τὸ ἀναγγέλλουν οὔτε οἱ μάγοι ποὺ τὸ ἀναζητοῦν, καὶ δὲν δυσκολεύεται νὰ μεταβάλῃ τὸ σπήλαιον τῆς Βιθλεὲμ ἀντὶ γιὰ τόπον ὑποδοχῆς καὶ λατρείας τῆς θείας ἐνσαρκώσεως σὲ τόπον σφαγῆς 14.000 νηπίων γιὰ νὰ ἐξαφανίσῃ τὸ θεῖον.

Καὶ ἀργότερον ἀκόμη ὅταν ἡ πρώτη ἀπόπειρα ἀποτυγχάνει καὶ ὁ θεῖος λόγος τοῦ Ναζωραίου ἀρχίζει νὰ περιβάλλῃ τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ νὰ κεντρίζῃ τὴν ἀνομίαν καὶ τὴν ἀπληστίαν ἀναζητεῖ αἰτίαν ὁ ἄνθρωπος νὰ ὁδηγήσῃ εἰς τὸν σταυρὸν τὸν Δημιουργόν.

Σταυρώνεται ὁ Δημιουργὸς ἀπὸ τὸ δημιούργημά του, καὶ ἐγκαταλείπεται ἐπὶ τοῦ σταυροῦ μὲ μιὰ μόνον μικρὰ δράκα ἀνθρώπων διὰ νὰ ἀποδειχθῇ διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν ἡ ἀποστασία καὶ ἡ ἀγνωμοσύνη τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὸν δημιουργόν.

Καὶ ὅταν πλέον τὰ πάντα τηροῦνται καὶ ἡ μικρὰ δράκα τῶν ὀλίγων ἀγίων ἀνθρώπων ξεκινᾶ φοβισμένη νὰ κηρύξῃ στὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὸν θεῖον λόγον τοῦ βρέφους τῆς Βηθλεὲμ χύνεται καὶ πάλιν αἷμα ἁγίων ἀχρειάσθη ἡ θυσία νέων μαρτύρων τῆς ἀληθείας.

Ὁ Χριστιανισμὸς ὅμως σὰν ἀληθὴς θρησκεία, ἀλλὰ καὶ σὰν κοινωνικὴ δικαιοσύνη δὲν δύναται νὰ κρυβῇ καὶ νὰ ἐξαφανισθῇ καὶ μέσα στὴν τρικυμισμένην καὶ δερομένην στὴν ἀμάθειαν καὶ στὸ ὀκότος ζωῆς τῶν ἀνθρώπων ἐπιβάλλεται καὶ ἀναζωπυρώνει τὸν ἄνθρωπον πρὸς τὴν ὀρθὴν τοῦ θεοῦ λατρείαν ἀλλὰ καὶ πρὸς τὴν τῶν ἀνθρώπων ἀλληλεγγύην καὶ δίνει νέος ἐλπίδας εἰς τὸν ἄνθρωπον.

Ἔκτοτε ἐνῷ ἡ ἀνθρωπότης ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἐγκολποῦται τὴν χριστιανικὴν ἀρετὴν καὶ λαοὶ ὁλόκληροι ἐνσαρκοῦνται τὴν θείαν τοῦ Χριστοῦ διδασκαλίαν καὶ πιστεύουν στὴν πνευματικὴν τοῦἀνθρώπου αἰωνιότηταπλησίον τοῦ Δημιουργοῦ, δυσκολεύονται νὰ μετριάσουν τὰς ματαιοδόξους ὑλικὰς ἀπαιτήσεις καὶ νὰ συμβιβάσουν τὸν ὑλικὸν ἄνθρωπον πρὸς τὸ γενικὸν ἠθικὸν ἀγαθό.

Ἔτσι παρὰ τὴν χριστιανικὴν ἀρετὴν συνεχίζει τὸν ἀσυμβίβαστον δοῦλον τῆς ὕλης καὶ τοῦ πνεύματος καὶ ἀναζητεῖ τὴν λύσιν τῶν προκυπτόντων κοινωνικῶν προβλημάτων ἔξω τῆςχριστιανικῆς δικαιοσύνης καὶ συνεχίζει τὴν αἱματοχυσίαν.

Ὁ Σαὶν Σιμὸν προσπαθεῖ νὰ συμβιβάσῃ σὰν ἄνθρωπος κατὰ τὸ χριστιανικώτερον τὶς κοινωνικὲς διαφορὲς καὶ ἀποτυγχάνει.

Ὁ Ἔγκελς, ὁ Μὰρξ καὶ ὁ Τολστόϊν καὶ λοιποὶ ἐμφανίζονται στὸν ὁρίζοντα καὶ παρασύρουν τὴν ἀνθρωπότητα στὶς ὑλιστικὲς θεωρίες μὲ τὶς ὁποῖες κατηγοροῦν τὸν χριστιανισμὸνὡς ἐμπόδιον στὶς ὑλιστικὲς ἀπαιτήσεις τῶν ἀνθρώπων καὶ παρουσιάζουν τὸν ἄνθρωπον ὡς μονοφυσικὴν ὕπαρξιν ἔχουσαν μόνον ἀνάγκην ἱκανοποιήσεως τῶν ἐν τῇ παρούσῃ ζωῇ ὑλικῶν ἀγαθῶν καὶ ἐξαφανίζουν τελείως ἀπὸ τὰς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων τὴν ὕπαρξιν θεοῦ καὶ πνεύματος τῶν ἀνθρώπων μετὰ τὴν νέκρωσιν τῆς ὕλης. Οὔτε λίγο οὔτε πολὺ κτηνοποιοῦν τὸν ἄνθρωπον καὶ τὸν κατευθύνουν πρὸς τὴν θηριωδίαν.

Τοιουτοτρόπως ἀκολουθεῖ ἡ ἀνισορροπία μὲ μέσον ὅρον πολιτισμοῦ ἐπικρατήσεως τῆς ἀληθείας τοῦ Χριστοῦ ἕως τὸ ἔτος 1912 ποὺ θὰ ἀποτελέσῃ σταθμὸν διὰ τὴν περαιτέρω ἐξέλιξιν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους διότι ἀπὸ τοῦ ἔτους ἐκείνου ἀρχίζει νὰ ἀναφαίνεται ἡ διαφορὰ ἀντιλήψεως τοῦ παλαιοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὸν νέον. Καὶ ἐνῶἀπὸ τοῦ ἔτους ἐκείνου ὁ τεχνικὸς πολιτισμὸς βαδίζει ὀρθῇ γραμμὴν μὲ μαθηματικὴν ἀκρίβειαν τὸν δρόμον τῆς ἐξελίξεώς του καὶ δημιουργεῖ νέαςπρόοδους στὴν τέχνη καὶ τὴν ἐπιστήμη καὶ προσφέρει εἰς τὸν ἄνθρωπον τὴν εὐζωΐαν καὶ τὸν ἐξευγενισμὸν τῆς ἐργασίας διὰ νέων μέσων καὶ μεθόδων ὁ κοινωνισμὸς ὄχι μόνον καθυστερεῖ νὰ ἀκολουθήσῃ τὴν τέχνην καὶ τὴν ἐπιστήμην καὶ νὰ κατανείμει τὰ ἀγαθά των κατὰ τὴν ἀλήθειαν τῆς χριστιανικῆς διδασκαλίας ἀλλὰ καὶ ἀντιστρέφει τὴν ἀλήθειαν καὶ πολλοὶ κοινωνιολόγοι μεταξὺ τῶν προαναφερθέντωνκατηγοροῦν τὴν χριστιανικὴν θρησκληψίαν ὡς ἐμπόδιον στὴν ἀπόδοσιν τῆς ὑλικῆς δικαιοσύνης καὶ ἐμπο